

ARGONAVTICON LIBER I, 730—792

contra effusa manus haerensque in pectore coniunx
 'me quoque' ait 'casus comitem quicumque propinquat
 accipies, nec fata traham natumque videbo
 te sine, sat caeli patiens, cum prima per altum 765
 vela dedit potui quae tantum ferre dolorem.'
 talia per lacrimas. et iam circumspicit Aeson
 praeveniat quo fine minas, quae fata capessat
 digna satis; magnos obitus natumque domumque
 et genus Aeolium pugnataque poscere bella. 770
 est etiam ante oculos aevi rudis altera proles,
 ingentes animos et fortia discere facta
 quem velit atque olim leti meminisse paterni.
 ergo sacra novat. veteris sub nocte cupressi
 sordidus et multa pallens ferrugine taurus 775
 stabat adhuc, cui caeruleae per cornua vittae
 et taxi frons hirta comis; ipse aeger anhelans
 impatiensque loci visaque exterritus umbra.
 hunc sibi praecipuum gentis de more nefandae
 Thessalis in seros Ditis servaverat usus, 780
 tergemnam cum placat eram Stygiasque supremo
 obsecrat igne domos, iamiam exorabile retro
 carmen agens; neque enim ante leves niger avehit umbras
 portitor et cunctae primis stant faucibus Orci.
 illum ubi terrificis superesse in tempore sacris 785
 conspexit, statuit leto supremaque fatur
 ipse manu tangens damnati cornua tauri:
 'vos, quibus imperium Iovis et non segne peractum
 lucis iter, mihi conciliis, mihi cognita bellis
 nomina, magnorum fama sacrata nepotum; 790
 tuque, excite parens umbris ut nostra videres
 funera et oblitos superum paterere dolores,